

Susanna Tamaro
KİTAPLARDAN
KORKAN ÇOCUK

Çeviren: Eren Cendey

Resimleyen: Mustafa Delioğlu

63. basım

Susanna Tamaro
KİTAPLARDAN
KORKAN ÇOCUK

Çeviren: Eren Cendey ■ Resimleyen: Mustafa Delioğlu

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Nurten Sönmezcan
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Gelengül Erkara

1. Basım: 2000

63. Basım: 20.000 adet, Kasım 2023

ISBN 978-975-8440-86-3

Papirofobia, Susanna Tamaro

© Gruppo Mug, 1994

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2000

Bu eserin Türkçe yayın hakları

Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak

kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni

olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Pasifik Ofset; Sertifika No: 44451

Adres: Cihangir Mah. Güvercin Cad. Baha İş Merkezi

A Blok No: 3/1 Z. Kat Avcılar, İstanbul

Bu kitabın sahibi:

Susanna Tamaro

Susanna Tamaro 12.12.1957 günü İtalya'nın Trieste kentinde doğdu. Sinema yönetmenliği eğitimi aldı ve televizyon için doğa belgeselleri çekti. Büyükler için yazdığı *Yüreğinin Götürdüğü Yere Git* kitabının büyük başarısından sonra o da yüreğinin sesini dinledi ve bir dağ şehrine yerleşti. Şu anda atlar, kuşlar, keçiler, kurbağalar, sincaplar ve elbette kedi ve köpekleriyle birlikte dağdaki çiftliğinde yaşıyor ve yazmaya devam ediyor. Özellikle doğanın korunması ve çocukların temiz, yeşil ve dürüst bir dünyada yaşayabilmelerini de amaçlayarak birçok çocuk kitabı yazdı. Susanna Tamaro aynı zamanda bir karate öğretmeni ve ustası.

**Yazarın yayınevimizden çıkan
diğer kitapları:**

ATLA, BART!

BÜYÜLÜ ÇEMBER

KAPLAN VE CAMBAZ

TOBIA VE MELEK

TOMBUL YÜREK

O sabah evden çıkarken Leopoldo bir daha geri gelmeyeceğini biliyordu.

Bir önceki gün onun doğum günüydü; sekizinci doğum günü ve gerçekten pek hüzünlü bir gün olmuştu. Armağan olarak, uzun süredir arzu ettiği bir şeyi; bir çift koşu ayakkabısını istemişti. Kentte yaşasa bile koşmaya bayılıyordu. Koşarken havanın yüzüne çarptığını hissediyor, bu onu neşelendiriyordu. Ne yazık ki koşmak için eline pek fırsat geçmiyordu; hatta okuldaki beden eğitimi dersi dışında buna hiç mi hiç ola-

nak bulamıyordu. Aslında o, kırlarda ya da deniz kıyısında koşabilmeyi isterdi. Pek çok sınıf arkadaşı hafta sonları anne babasıyla kırlara gidiyordu, ama o hiç gitmemişti. Annesi de babası da kent dışına çıkmayı sevmiyorlardı. Annesi farelerden ve örümceklerden korkardı, babası da öyle tembeldi ki bütün boş zamanlarını evde kitap okuyarak geçirmeyi yeğliyordu.

Annesinin uzattığı armağan paketinin ağırlığından ve büyüklüğünden içinden hiç de iyi bir şey çıkmayacağını hemen anlamıştı Leopoldo.

Paketin kâğıdını, içinde patlamaya hazır bir bomba varmışçasına yavaş yavaş yırtmış, isteksizce açmıştı. Sonunda bir çift koşu ayakkabısı yerine parlak kaplı iki kitapla burun buruna gelince artık buna hiç dayanamamış, öfkeyle hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başlamıştı.

Annesiyle babasının yüzünde de büyük bir hayal kırıklığı belirmişti.

“Tatlım,” demişti annesi, “şimdi ağlama, okuduktan sonra ağlarsın.”

Babası ise,

“Baksana,” diyordu, “güzel, renkli resimler de var burada.”

Leopoldo kitapları öfkeyle yere fırlatmış, sonra da kapıyı vurarak çıkıp kendi odasına kapanmıştı.

Doğduğundan bu yana doğum günlerinde kitap-

tan başka bir armağan almamıştı. Önce yumuşak, bez kitaplar, sonra büyük resimli, az yazılı kitaplar, sonra da çok yazılı az resimli kitaplar gelmişti. Yattığı yerden gözlerini yukarıya kaldırdığında, Leopoldo kitaplarla dolu raflardan başka bir şey göremiyordu. Bu kitaplardan hiçbirini o istememişti.

O gün, akşama doğru annesi kapının arkasından tatlı bir sesle konuşarak, doğum günü pastasının mumlarını söndürmesi için onu kandırmaya uğraşmıştı. Leopoldo ise,

“O mumları siz söndürün!” diye bağırmıştı.

Sonra da başka bir şey duymamak için başını yastığının altına sokmuştu. Pek üzgün ve pek kızgındı doğrusu.

Sekiz yıl birlikte yaşadıktan sonra annesiyle babasının, oğullarının kitaplarla hiç ilgilenmediklerini anlamamış olmaları ona olanaksız görünüyordu. Onlar kitap seviyor olabilirlerdi, tamam ama bu nedenle oğullarının da kitaplara bayılması gerekmiyordu ki! Kara lekelerle dolu beyaz kâğıtlara bakar bakmaz, sanki atlıkarıncaya binmiş gibi başı dönmeye başlıyordu.

Geçen yıl, annesi okuldaki notları çok kötü olduğu için telaşlanmış, onu bir ruh doktoruna bile götürmüştü. Doktor ona pek çok soru sormuş, plastik küplerle oyun oynatmış, sonunda pek ciddi bir tavırla şöyle demişti:

“Kitap korkusu bu. Gene kitaplardan korkan bir hasta çıktı karşıma!”

“Kitap korkusu mu?” diye telaşla yinelemişti anesi.

Bunun üzerine hekim, ona bunun yeni türeyen, çocuklar arasında hızla yayılan bir hastalık türü olduğunu açıklamıştı. İlk hastalar on yıl kadar önce Amerika’da görülmüştü. Sonra sanki gözle görülmeyen bir veba mikrobu gibi tüm uygar ülkeleri sarmıştı.

Doktor, onları kapıdan uğurlarken,

“Hanımefendi, suç televizyonun, video oyunlarıdır. Çocuğunuzu bunlardan uzak tutun, onu okumaya zorlayın, aklını kullanmasını öğütleyin. Birkaç ay sonra mucizevi sonuçlar alacaksınız.”

Leopoldo bu sözlere karşı çıkmak istemişti ama

Susanna Tamaro

KİTAPLARDAN KORKAN ÇOCUK

Kitaplardan ölesiye korkuyordu
çünkü henüz hiç kitap okumamıştı.

Küçük Leopold, daha sekiz yaşındadır ve kitaplardan çok korkmaktadır. Her yıl olduğu gibi bu doğum gününde de, annesiyle babasının getirdiği armağan paketini heyecanla açar, ama sahip olmak için can attığı bir çift koşu ayakkabısı yerine parlak kaplı iki kitapla burun buruna gelir. Hıçkırarak ağlamaya başlar. Kitapları öfkeyle yere fırlatır, gidip odasına kapanır. Oğullarının bu kitap korkusu hastalığını yenmek için anne-baba çareler ararlar, onu doktora götürürler, cezalandırırlar. Sonunda Leopold çareyi, evden kaçmakta bulur.